ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Δημήτρης Γρηγορόπουλος

Υλοποίηση μνημονίων και μετά ...«δίκαιη κατανομή»
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΔΙΚΙΑ

Το κυβερνητικό «αφήγημα» που παρουσίασε το περασμένο Σαββατοκύριακο ο Τσίπρας στη ΔΕΘ δεν εξέπληξε προς το «καλύτερο» με παροχολογίες, όπως είθισται, ακόμη και στην περίοδο της κρίσης, απ' τις αστικές κυβερνήσεις. Ο πρωθυπουργός παρουσιάστηκε απ' το φίλιο χώρο του ΣΥΡΙΖΑ «ώριμος και συγκροτημένος», όπερ μεθερμηνευόμενο μεταφράζεται ως αμετάκλητη πλέον προσαρμογή και προώθηση της μνημονιακής πολιτικής. Το «αφήγημα» σε συμπυκνωμένη μορφή προβάλλει δύο αλληλένδετους στόχους ως το τέλος της τετραετίας, την οποία μέχρι στιγμής φαίνεται αποφασισμένος να ολοκληρώσει ο ΣΥΡΙΖΑ, ευελπιστώντας σε στοιχειώδεις βελτιώσεις που θα εξοπλίσουν τον επικοινωνιακό λόγο του.

Άμεσος στόχος είναι η εκπλήρωση των προβλέψεων του τρίτου μνημονίου, ώστε ν' απαλλαγεί η κυβέρνηση απ' την επιτροπεία. Σ' αυτή τη βάση θα επιδιωχθεί ο δεύτερος στόχος: η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας ώστε να υλοποιηθεί το κορυφαίο ιδεολόγημα του ΣΥΡΙΖΑ για ανάπτυξη, αλλά με «δίκαιη» κατανομή της πίτας. Αυτοί, οι εξωραϊσμένοι απ' την συριζαϊκή προπαγάνδα στόχοι έχουν στην πραγματικότητα αντιλαϊκό περιεχόμενο. Η έξοδος απ' την επιτήρηση μεταφράζεται ως εκπλήρωση των λαοκτόνων επιταγών του τρίτου μνημονίου, που προστιθέμενοι στις μυλόπετρες των προηγούμενων μνημονίων, αποβαίνουν αβάσταχτα επαχθείς για τα λαϊκά στρώματα. Ακόμη κι αν δεν υπάρξει νέο μνημόνιο, η τήρηση του Δημοσιονομικού Συμφώνου ως απαρέγκλιτης πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έστω κι αν σε κάποιο βαθμό αμβλυνθεί (υπάρχουν τέτοιες τάσεις στην ΕΕ), δεν θα αναιρέσει την αντιλαϊκή περιοριστική πολιτική, ιδίως για χώρες της ευρωπαϊκής περιφέρειας, όπως η Ελλάδα, αφού αυτή η πολιτική είναι έμφυτη στο χαρακτήρα του ολοκληρωτικού καπιταλισμού για την εξασφάλιση ικανοποιητικής κερδοφορίας.

Όσον αφορά τη «δίκαιη (καπιταλιστική) ανάπτυξη», πρόκειται για μιαν ακόμη τερατολογία της συριζαϊκής προπαγάνδας.

Δίκαιη κατανομή είναι ασύμβατη με το χαρακτήρα του καπιταλισμού, που εδράζεται στην αρπαγή της υπεραξίας. Δεν υπήρξε ακόμη και σε περιόδους λαϊκών κατακτήσεων. Στο ενδεχόμενο «μεγάλωμα της πίτας» τη μερίδα του λέοντος ιδιοποιούνται τα μονοπώλια. Ο αντιλαϊκός κλοιός (χαμηλή τιμή εργατικής δύναμης, βαρείς φόροι, υποβαθμισμένη κοινωνική πρόνοια), ακόμη κι αν υπάρξουν κάποιες ελαφρύνσεις δεν θα επιτρέψει τη δυναμική βελτίωση των εργατολαϊκών δικαιωμάτων.

Εξάλλου και η ίδια η ανάπτυξη του ελληνικού καπιταλισμού σε μιαν ανώτερη δυναμική είναι αμφίβολη λόγω της χαμηλής ανταγωνιστικότητας που τον χαρακτηρίζει και της εντεινόμενης ανισόμετρης ανάπτυξης στην ΕΕ και γενικότερα στον καπιταλιστικό κόσμο. Ωστόσο, ο Τσίπρας φαντασιώνεται μιαν ειδυλλιακή εικόνα που δεν πείθει ούτε τους φανατικούς και τους «σιτιζόμενους»: «Να μετατρέψουμε δηλαδή την ανάκαμψη σε Δίκαιη Ανάπτυξη. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα που έχουμε μπροστά μας. Διότι δεν θέλουμε την ανάπτυξη πάνω στα συντρίμμια της εργασίας, της κοινωνίας, του περιβάλλοντος. Θέλουμε την ανάπτυξη που θα διαχέει τα οφέλη στο σύνολο της κοινωνίας»...

Ρεαλιστής και μετρημένος, με ύφος εθνικού ηγέτη και πολιτική γραμμή εντός του ασφυκτικού πλαισίου της ΕΕ και του καπιταλιστικού μονόδρομου εμφανίστηκε ο Α. Τσίπρας στην ΔΕΘ, για να υποσχεθεί δίκαιη ανάπτυξη στο μέλλον και ρύθμιση του χρέους, αν θέλουν οι «εταίροι» μας. Μέχρι τότε; Μνημόνιο με «ανθρώπινο πρόσωπο».

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΠΑΤΕΣ ΤΗΣ ΔΕΘ, ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΔΕΝ

Ο Αλέξης Τσίπρας για να προσδώσει μεγαλόπνοη και ιστορική διάσταση στην «τομή» που επιχειρεί ο ΣΥΡΙΖΑ στην ελληνική κοινωνία επικαλέστηκε στην ΔΕΘ μέχρι και την επανάσταση του 1821. Επ' ευκαιρία της συμπλήρωσης διακοσίων χρόνων απ' την πραγματοποίησή της, ο πρωθυπουργός αναγόρευσε τον ΣΥΡΙΖΑ σε «συνεχιστή» της τον 21ο αιώνα! Ποια είναι η Ελλάδα του 21ου αιώνα που οραματίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ; «Νομίζω λίγοι θα διαφωνήσουν στο στόχο μιας Ελλάδας που θα έχει κατοχυρώσει την παρουσία της στον πυρήνα της ΕΕ ως ένα πραγματικά σύγχρονο, δημοκρατικό κράτος δικαίου. Μιας Ελλάδας πόλου σταθερότητας. Φάρου δημοκρατίας και κοινωνικής δικαιοσύνης. Μιας Ελλάδας που θα έχει αφήσει οριστικά πίσω τη μαύρη πενταετία της κρίσης». Για να αποδείξει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ότι έχει δρομολογήσει μια τέτοια εξέλιξη, περισσότερο επικαλείται την πολιτική των μνημονιακών κυβερνήσεων τη μαύρη πενταετία και λιγότερο τα «επιτεύγματα» της δικής της διακυβέρνησης.

Αυτός ο προπαγανδιστικός χειρισμός αυτοαναιρείται, όταν μια «αριστερή» κυβέρνηση

επικαλείται κυρίως το ότι οι άλλοι κυβέρνησαν πολύ χειρότερα και όχι τις δικές της ριζοσπαστικές φιλολαϊκές μεταρρυθμίσεις. Αλλά και η συγκριτική μέθοδος ελάχιστα αποδίδει, αφού εν τοις πράγμασι εφαρμόζει την ίδια πολιτική με κάπως διαφορετικό μίγμα οριακών φιλανθρωπικών μέτρων για την ακραία φτώχεια (όπως η κάλυψη ενός μικρού μέρους της απώλειας του ΕΚΑΣ).

«Μέσα σε πέντε χρόνια με τις καταστροφικές επιλογές ΝΔ-ΠΑΣΟΚ απομειώθηκε το ¼ του εθνικού μας πλούτου, μειώθηκε κατά 40% το διαθέσιμο εισόδημα, εκτοξεύθηκε στο 28% η ανεργία, διευρύνθηκε κατά 38% το όριο της φτώχειας». Η επίκληση όμως αυτών των στοιχείων δεν θεμελιώνει, έστω εξ αντιθέτου την επιτυχία του ΣΥΡΙΖΑ. Οι δείκτες είναι περίπου στα ίδια επίπεδα, με βελτίωση στον τομέα της ανεργίας, που το ποσοστό της κατέβηκε στο 23,5% από 26,5% στα τέλη του 2014.

Ωστόσο, αυτή η μείωση, αφενός είναι αμελητέα, αφού το ποσοστό ανεργίας σταθεροποιείται σε πρωτοφανώς υψηλά επίπεδα, αφετέρου η κατάσταση επιδεινώνεται αν ληφθούν υπόψη όχι μόνον οι ποσοτικοί, αλλά και οι ποιοτικοί δείκτες της ανεργίας: Οι απασχολούμενοι στην Ελλάδα βαίνουν διαρκώς μειούμενοι έναντι του μη ενεργού πληθυσμού. Οι μακροχρόνια άνεργοι ξεπερνούν τις 900.000. Πάνω από 30% είναι τα νοικοκυριά χωρίς εργαζόμενους. Έχουν υπερβεί τις 400.000 οι επιστήμονες που αναζητούν την τύχη τους στην αλλοδαπή. Αυξάνονται ραγδαία οι θέσεις μερικής απασχόλησης, που ήδη αριθμούσαν τον Ιανουάριο του 2016 512.684 θέσεις.

> Το χρέος θα αποτελεί βραχνά για δεκαετίες και μοχλό εκβιασμού της χώρας απ' τους δανειστές

Επιπλέον, η επέκταση της ελαστικής απασχόλησης είναι ο βασικότερος λόγος αύξησης της απασχόλησης, ενώ ακριβέστερα πρέπει να θεωρείται μάλλον ανακύκλωση της ανεργίας. Αφετέρου είναι μορφή εργασίας, που αυξάνει στο έπακρο την εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης. Αν και η κυβέρνηση επαίρεται για την καθοδική πορεία της ανεργίας, οι θέσεις μερικής απασχόλησης που δημιουργήθηκαν το 2016 υπερέβησαν τις κανονικές θέσεις εργασίας (βλ. Πριν 11/9, σελ. 6-7). Η μισή και κακοπληρωμένη εργασία, η περιστασιακή απασχόληση με τα προγράμματα του ΟΑΕΔ (ανεπαρκή κι αυτά όπως αναγνωρίζει η αρμόδια υπουργός – Καθημερινή 11/9), συνεχώς θα κερδίζει έδαφος.

Λυδία λίθο στις επαγγελίες του Α. Τσίπρα για την ανάταξη της ελληνικής κοινωνίας

αποτελεί η διευθέτηση του χρέους. Στον οδικό χάρτη για την έξοδο απ' την κρίση κορυφαίες προϋποθέσεις για την κυβέρνηση αποτελούν η ρύθμισή του και η ένταξη της χώρας στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης. Ο πρωθυπουργός είπε ότι το Eurogroup έχει δεσμευτεί για την ελάφρυνση του χρέους, οι διαπραγματεύσεις θα αρχίσουν το 2016 και θα ολοκληρωθούν το 2018.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, αφού οριστικά απεμπόλησε το στόχο της διαγραφής του μεγαλύτερου ή μεγάλου μέρους του χρέους, έχει συμβιβαστεί στη μακροπρόθεσμη «λύση» που επιβάλλει η ΕΕ για χρονική μετάθεση των αποπληρωμών και κάποια ελάφρυνση των επιτοκίων. Το χρέος θα αποτελεί βραχνά για δεκαετίες και μοχλό εκβιασμού της χώρας απ' τους δανειστές. Ο Α. Τσίπρας επιχείρησε στη ΔΕΘ να καλλιεργήσει τη φενάκη της επικείμενης λύσης του ζητήματος. Θριαμβολογεί μάλιστα γιατί έχει συμφωνηθεί, κατ' αρχήν μόνον, ότι το ύψος της καταβαλλόμενης ετήσιας αποπληρωμής δεν θα υπερβαίνει το 15% του ΑΕΠ ετησίως! Αυτή την πολύχρονη αφαίμαξη του λαού θεωρεί περιφανή νίκη ο Έλληνας πρωθυπουργός.

Την υπεραισιόδοξη αυτή εικόνα προσγείωσε στις πραγματικές διαστάσεις της ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Γ. Δραγασάκης τονίζοντας ότι η υπεραισιοδοξία για τη ρύθμιση του χρέους δεν είναι δικαιολογημένη και ότι θα απαιτηθούν δεκαετίες για να διευθετηθεί αφού σ' αυτό εμπλέκονται όλες οι χώρες – μέλη της ΕΕ, που είναι δύσκολο, ειδικά οι οικονομικά ασθενέστερες, να συναινέσουν σε ρυθμίσεις μη συμφέρουσες γι' αυτές.

Για την επιδρομή της φοροληστείας που συνθλίβει τον ελληνικό λαό ο πρωθυπουργός στη ΔΕΘ δήλωσε ότι κατανοεί απόλυτα «πως η φοροδοτική ικανότητα των χαμηλότερων στρωμάτων έχει εξαντληθεί». Δεσμεύτηκε ότι θα περιοριστούν δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού, χωρίς να διευκρινίσει ποιες, ότι θα παταχθεί η φοροδιαφυγή, θα εκμηδενιστούν οι πιθανότητες νέων φορολογικών επιβαρύνσεων και ότι θα υπάρξει δίκαιη και ορθολογική μείωση του ΕΝΦΙΑ υπέρ των φτωχότερων. **Έπεα πτερόεντα!**

Όλες οι αστικές κυβερνήσεις λένε πως θα εξοικονομήσουν χρήματα απ' την πάταξη της φοροδιαφυγής για τη φοροελάφρυνση των πιο αδύνατων στρωμάτων, αλλά η φοροδιαφυγή ζει και βασιλεύει. Η αξιοποίηση των λιστών που διατυμπάνιζε ο ΣΥΡΙΖΑ έχει σχεδόν ξεχαστεί, οι έμμεσοι φόροι που πλήττουν πρώτιστα τα λαϊκά στρώματα έχουν αυξηθεί κατακόρυφα. Ο ΕΝΦΙΑ που ο ΣΥΡΙΖΑ επαγγελόταν την κατάργησή του και τώρα διαβεβαιώνει την απομείωσή του, θεωρείται ακρογωνιαίος λίθος της δημοσιονομικής ισορροπίας στο πάγιο ύψος των2,65 δισ. ευρώ και οι δανειστές μόνο μια περιορισμένη ανακατανομή του είναι διατεθειμένοι να δεχτούν. Εκτός αν υπάρξουν «ισοδύναμα» που η ανεύρεσή τους όμως έχει καταντήσει ανέκδοτο ή μεταφορά των βαρών απ' το ένα κοινωνικό στρώμα στο άλλο. Εκτός του ΕΝΦΙΑ

γενικότερα η άμεση φορολόγηση έχει εκτιναχτεί στα ύφη, ιδιαίτερα με την αθέτηση της επαγγελίας του ΣΥΡΙΖΑ για αφορολόγητο των 12.000 ευρώ, που κατολίσθησε όμως ως τα 8.000 ευρώ και για τους συνταξιούχους, μειώνοντας ουσιαστικά και την κύρια σύνταξή τους.

Λάβαρο που επισείει σταθερά η κυβερνητική προπαγάνδα και στη ΔΕΘ αποτελεί η διατήρηση των κύριων συντάξεων στο υφιστάμενο ύψος τους και η κατάργηση της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος για τις επικουρικές. Το λάβαρο αυτό όμως κατακουρελιάστηκε απ' την πραγματικότητα.

Οι συνταξιούχοι που ουσιαστικά αποτελούν τον πιο αποτελεσματικό θεσμό κοινωνικής προστασίας, έχουν βαριά και πολλαπλά πληγεί και απ' την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Οι συντάξεις τους έχουν δεχτεί αλλεπάλληλα χτυπήματα. Αυξήθηκαν οι εισφορές υγείας για την κύρια σύνταξη κατά 2%, ενώ επιβλήθηκε εισφορά 6% και στις επικουρικές. Μέχρι το 2019 θα καταργηθεί ολοκληρωτικά το ΕΚΑΣ, αν και έχει θεσπιστεί για την προστασία των χαμηλοσυνταξιούχων... Μειώνεται δραστικά το συνταξιοδοτικό μέρισμα των συνταξιούχων του Δημοσίου. Μείωση κατά 30% θα υποστεί και το εφάπαξ που δημιουργείται απ' τις εισφορές των εργαζομένων, ενώ η καταβολή του έχει ρυθμό... θανάτου. Ταυτόχρονα, μειώνονται κύρια και επικουρική σύνταξη με το περίφημο «πλαφόν», τη μείωση δηλαδή των συντάξεων που το άθροισμά τους υπερβαίνει τα 1.300 ευρώ μικτά (περίπου 1.170 καθαρά). Με τη μείωση του αφορολόγητου μειώνονται και οι κύριες συντάξεις, ενώ βαρύτατα πλήττονται αναξιοπαθούσες ομάδες, όπως οι ανάπηροι και οι χήρες με μεγάλες μειώσεις.

Η ψευδολογία του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει όρια. Η ρήτρα μηδενικού ελλείμματος όχι μόνον δεν καταργείται στις επικουρικές αλλά επεκτείνεται σε όλες τις συντάξεις, αφού σύμφωνα με διάταξη του τρίτου μνημονίου, που το ψήφισαν όλα τα συστημικά κόμματα, το κράτος σταδιακά αποσύρεται απ' τα συνταξιοδοτικά ταμεία, που θα πληρώνουν εφεξής τους συνταξιούχους αποκλειστικά βάσει των αποθεμάτων τους.

Παρά την αυτάρεσκη δήλωση του πρωθυπουργού ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ «τήρησε τις περσινές δεσμεύσεις της», το βιοτικό επίπεδο των εργατολαϊκών στρωμάτων δέχεται συνεχή πλήγματα και ακολουθεί την κατιούσα, χωρίς να φαίνεται στον ορίζοντα προοπτική ανόδου. Ο βασικός μισθός παραμένει στα 586 ευρώ (χωρίς από κανένα συστημικό κόμμα να γίνεται λόγος για την αύξησή του) και στα 511 για τους κάτω των 25 χρόνων. Η αμοιβή για την ελαστική απασχόληση που συνεχώς κερδίζει έδαφος, κυμαίνεται στα 350 περίπου ευρώ. Έτσι, οι απαιτήσεις του πρώτου μνημονίου για μισθούς και συντάξεις Βουλγαρίας έχουν ουσιαστικά εκπληρωθεί.

Η «εκκαθαριστική» λειτουργία της κρίσης και η υπερσυγκεντροποίηση του ολοκληρωτικού καπιταλισμού θίγει καίρια τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τους αυτοαπασχολούμενους. Πάνω από 300.000 λουκέτα είναι το αποτέλεσμα της κρίσης, ενώ μέχρι το νέο έτος η ΓΣΕΒΕ υπολογίζει ότι περίπου 20.000 επιχειρήσεις θα κλείσουν. Περίπου το 70% του εισοδήματος των αυτοαπασχολούμενων επιστημόνων και των επαγγελματοβιοτεχνών ενθυλακώνει το κράτος με φόρους και εισφορές υγείας.

Οι μικρομεσαίοι αγρότες, αν και στη συνάντηση Τσίπρα – Μπούτα η κυβέρνηση έδωσε παχυλές υποσχέσεις για να τερματιστεί η δυναμική κινητοποίησή τους, θα δουν τις εισφορές τους να τετραπλασιάζονται, τα έξοδα της καλλιέργειας να ανεβαίνουν στα ύψη. Εξάλλου, περί τις 400.0000 μικρομεσαίοι αγρότες θα εξαιρεθούν απ’ τους κατ’ επάγγελμα αγρότες, χάνοντας και τις επιδοτήσεις που θα καρπώνεται αποκλειστικά πλέον το αγροτικό κεφάλαιο.

Γενικά, η συνεχιζόμενη άγρια λιτότητα εξαθλιώνει όλο και περισσότερα τμήματα της ελληνικής κοινωνίας. Πάνω απ’ το 1/3 των Ελλήνων βρίσκεται στο όριο της φτώχειας.

Το θαύμα της Κανά και τα 246 δισ.
ΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΠΛΗΓΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΔΕΙΕΣ

Γενικά στη ΔΕΘ ο πρωθυπουργός με καμάρι αναφέρθηκε στο κοινωνικό έργο της κυβέρνησης. Αναφέρθηκε στην προστασία της πρώτης κατοικίας απ’ τους πλειστηριασμούς «παρά τις αντίθετες δεσμεύσεις απ’ την προηγούμενη κυβέρνηση». Η αλήθεια είναι ότι η πρώτη κατοικία προστατεύεται μόνον αν εμπίπτει στις διατάξεις του νόμου Κατσέλη, ενώ απ’ το 2018 και αυτή η προστασία αίρεται. Εξάλλου, αρχίζει η πώληση κόκκινων δανείων και πρώτων κατοικιών σε ξένα funds απ’ την Eurobank.

Δεν άφησε παραπονεμένη και τη «συμπαθή τάξη των επιχειρηματιών» ο πρωθυπουργός. «Δεν είμαστε εχθροί, είμαστε φίλοι της επιχειρηματικότητας. Είμαστε όμως εχθροί της επιχειρηματικότητας της κρατικοδίαιτης, που τόσα χρόνια ήταν βαρίδι για τον τόπο». Αυτή η τοποθέτηση επιβεβαιώνεται ότι η αντίληψη του ΣΥΡΙΖΑ για το «σοσιαλισμό» ταυτίζεται με την εξυγίανση του καπιταλισμού και την αφαίρεση των προνομίων του, θέση υποκριτική και ουτοπική, όπως αποδεικνύεται απ’ τη διατήρηση και την παροχή απ’ τον ΣΥΡΙΖΑ νέων προνομίων στο κεφάλαιο: πάγωμα φορολογίας σε επενδύσεις πάνω των 20 εκατομμυρίων ευρώ, οικειοθελή αποκάλυψη αποκρυπτόμενων εισοδημάτων με προνομιακούς όρους, στήσιμο νέας διαπλοκής όπως αποδεικνύεται με την αδειοδότηση των τηλεοπτικών σταθμών, εκποίηση δημόσιων επιχειρήσεων εθνικής σημασίας έναντι πινακίου φακής, που η διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα τους ήταν μέχρι πρόσφατα κάζους μπέλι για τον

ΣΥΡΙΖΑ, όπως τα λιμάνια, τα αεροδρόμια, ακόμη και τα νερά (ΕΥΔΑΠ, ΕΥΔΕΘ), το Ελληνικό που από μητροπολιτικό πάρκο – πνεύμονας της Αθήνας μετατρέπεται σε περιοχή ακριβής δόμησης και κερδοσκοπικής ψυχαγωγίας.

Στη ΔΕΘ ο πρωθυπουργός υποσχέθηκε ανάταξη του κοινωνικού κράτους με τα «θαυματουργά», όπως φαίνεται έσοδα (246 εκ. ευρώ) απ' το διαγωνισμό για την παραχώρηση τηλεοπτικών συχνοτήτων πανελλαδικής εμβέλειας. Πρόκειται για αμετροέπεια και απύθμενη δημαγωγία που μόνο με το θαύμα του εν Κανά γάμου μπορεί να παραβληθεί. Μόνο για το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης (αποτελεί μνημονιακή υποχρέωση) που η πανελλαδική εφαρμογή του προβλέπεται για το 2017, απαιτούνται τουλάχιστον 900 εκ. που η κυβέρνηση πρέπει να εξοικονομήσει απ' τον προϋπολογισμό και αδυνατεί. Όταν αυτό το ποσό που απαιτείται για την αντιμετώπιση της ακραίας φτώχειας δεν μπορεί να εξασφαλιστεί απ' την κυβέρνηση είναι απορίας άξιον πώς με 246 εκ. ευρώ θα οικοδομήσει ένα σύγχρονο κράτος πρόνοιας…

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ
Όλα καλά με Γερμανία και Τουρκία
ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΑΜΥΓΔΑΛΕΖΑΣ

Εκτός απ' τα οικονομικά και κοινωνικά θέματα που λόγω του χαρακτήρα της ΔΕΘ κυριάρχησαν στο λόγο του πρωθυπουργού έγινε αναφορά και σε πολιτικά θέματα που κυριαρχούν στην επικαιρότητα, όπως το προσφυγικό και τα ΜΜΕ. Στο λόγο που συνέδεσε αυτά τα θέματα με τα οικονομικοκοινωνικά, στο πλαίσιο της ακολουθούμενης διαχείρισης υποστήριξε ότι το προσφυγικό είναι σοβαρό πρόβλημα, που η χώρα μας λύνει σε συνεννόηση με την ΕΕ, ιδίως τη Γερμανία και τους γείτονες, ιδίως την Τουρκία. Απέδωσε εύσημα στη γερμανική πολιτική για τη στάση της, αν και η ΕΕ απ' τον αριθμό των προσφύγων που είχε αναλάβει να δεχτεί, μόνο 3.000 δέχτηκε, ενώ ήδη ακούγονται στη Γερμανία φωνές για επανεγκατάσταση απ' την ΕΕ προσφύγων και μεταναστών στην Ελλάδα, βάσει του νόμου του Δουβλίνου.

Η ελληνική κυβέρνηση παραμένει συντεταγμένη στη γερμανική πολιτική, εφαρμόζει τους όρους της συμφωνίας, ευελπιστώντας σε μια καλύτερη αντιμετώπισή της απ' τη Γερμανία με αξιοποίηση της εικόνας της πιο συνεργάσιμης και σταθερής χώρας της περιοχής.

Την ίδια πολιτική εμπλοκής ακολουθεί και στα σχέδια του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ, της ΕΕ για επέκταση της επιρροής τους στην περιοχή της Μεσογείου. Παρέχει πρόθυμη πολιτική και στρατιωτική συνεργασία, προβάλλοντας και διαθέτοντας τη βάση της Σούδας ως κομβικό

ορμητήριο για τους ιμπεριαλιστικούς τυχοδιωκτισμούς στην ευρύτερη περιοχή.

Η γεωπολιτική αναβάθμιση της χώρας μας προωθείται στα πλαίσια των ιμπεριαλιστικών στοχεύσεων, ως προϋπόθεση για την αναβάθμιση του ελληνικού κεφαλαίου στην οικονομική αξιοποίηση των πλούσιων κοιτασμάτων της περιοχής και στην ευνοϊκή μεταχείρισή του απ' τις αστικές τάξεις των ΗΠΑ, Γερμανία, Αιγύπτου, Ισραήλ. Οι συνεχείς και απροκάλυπτες παραβιάσεις απ' την Τουρκία του εναέριου και θαλάσσιου χώρου που εδραιώνουν την «γκρίζα ζώνη» ανατολικά του Αιγαίου, που μεθοδικά οικοδομεί η Τουρκία, αντιμετωπίζονται απ' την ελληνική κυβέρνηση με τη στάση της εκτόνωσης. Γνωρίζει ότι αν η Τουρκία αφήσει ελεύθερες τις ροές προς την Ελλάδα, όπως πέρσι το καλοκαίρι, η χώρα θα αντιμετωπίσει σοβαρό πρόβλημα. Ακολουθεί μια πολιτική κατευνασμού προς τη γείτονα, εγκαινιάζοντας ήδη την επανεγκατάσταση (relocation) προσφύγων στην Τουρκία και αναγνωρίζοντας έτσι την Τουρκία de facto ως «ασφαλή χώρα».

Παρόμοια και το θέμα της αδειοδότησης των τηλεοπτικών σταθμών το εμφάνισε ο πρωθυπουργός ως ρύθμιση διαφανή, αμερόληπτη, δημοκρατική, που αναιρεί την ασυδοσία, τη διαπλοκή και βλάβη του κοινωνικού συμφέροντος. Στην πραγματικότητα, όμως, εντάσσεται στην ιδιαίτερη πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, στη δημιουργία μιας νέας διαπλοκής, στον έλεγχο του τηλεοπτικού πεδίου, στην αναδιανομή της τηλεοπτικής πίτας στα μονοπώλια σε συνάρτηση με τα ιδιαίτερα πολιτικά συμφέροντα του ΣΥΡΙΖΑ.

Παράλληλα, αξιοποίησε τα ποσά που υποχρεούνται να καταβάλλουν στ κράτος οι επιχειρηματίες που πήραν άδεια. Η προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ το εμφανίζει ως ένα «ουρανοκατέβατο» ποσό, που δεν είχε εγγραφεί στον προϋπολογισμό, αλλά προέκυψε απ' την «πολιτική εντιμότητα και έμπνευση» του ΣΥΡΙΖΑ.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 18.9.2016